

**«ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В
АСПЕКТІ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ»**

**"GOALS OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT IN THE
ASPECT OF STRENGTHENING THE NATIONAL
AND INTERNATIONAL LEGAL ORDER"**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**ABSTRACTS OF THE INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE**

**27 жовтня 2023 року
October 27, 2023**

**Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці
Zaporizhzhia-Lviv-Odesa-Uzhgorod-Kharkiv-Chernivtsi**

УДК 34
Ц 23

Рекомендовано до друку:

Вченою радою юридичного факультету Запорізького національного університету, протокол № 4 від 21.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, протокол № 15 від 21.11.2023;

Вченою радою економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І. І. Мечникова, протокол № 4 від 29.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 4 від 09.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, протокол № 7 від 16.11.2023;

Вченою радою юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, протокол № 6 від 21.11.2023

Ц 23 Цілі сталого розвитку в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку: тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції (Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці, 27 жовтня 2023 року). Харків: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2023. 492 с.

До збірника увійшли тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції «Цілі сталого розвитку в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку», що відбулася 27 жовтня 2023 року. Співorganizаторами конференції стали юридичний факультет Запорізького національного університету, юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, економіко-правовий факультет Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, юридичний факультет Ужгородського національного університету, юридичний факультет Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна та юридичний факультет Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича.

Редколегія: Бурдін В.М., д.ю.н., проф.; Вдовічен В.А., д.ю.н., проф.; Коломоець Т.О., д.ю.н., проф.; Лазур Я.В., д.ю.н., проф.; Серьогін В.О., д.ю.н., проф.; Токарчук Л.М., д.ю.н., доц.

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику. Автори опублікованих матеріалів несуть відповідальність за їх зміст. Тези друкуються в авторській редакції.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Бурдін Володимир Миколайович – декан юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка, доктор юридичних наук, професор;

Вдовічен Віталій Анатолійович – декан юридичного факультету Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, доктор юридичних наук, професор;

Коломоєць Тетяна Олександрівна – декан юридичного факультету Запорізького національного університету, доктор юридичних наук, професор;

Лазур Ярослав Володимирович – декан юридичного факультету Ужгородського національного університету, доктор юридичних наук, професор;

Серьогін Віталій Олександрович – декан юридичного факультету Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна, доктор юридичних наук, професор;

Токарчук Людмила Михайлівна – декан економіко-правового факультету Одеського національного університету імені І.І. Мечникова, доктор юридичних наук, доцент, Заслужений юрист України.

з боку споживачів [3, с.133].

Підсумовуючи все вище викладене, можна стверджувати, що існує кілька причин, що спонукали законодавця встановити обмеження дії принципу свободи договору. Всі ці причини пов'язані з необхідністю дотримання балансу інтересів окремих осіб і всього суспільства в цілому, метою обмежень принципу свободи договору в кінцевому рахунку є нормальне функціонування економіки, безперебійний розподіл товарів, робіт і послуг серед суб'єктів цивільних правовідносин.

Список використаних джерел:

1. Басай О.В. Принципи цивільного права України: теорія і практика: монографія. Нац. ун-т "Одес. юрид. акад.". Івано-Франківськ: Сімик, 2013. 427 с.
2. Василенко М.Є. Свобода договору, обмежена публічним порядком та моральними засадами суспільства, у континентальному цивільному законодавстві. *Порівняльно аналітичне право*. 2014. № 8. С.63-68.
3. Воловик О.А. Еволюція мети договірної права крізь призму економічного підходу: (історія та сучасні тенденції). *Вісник Вищої ради юстиції*. 2013. №2. С.125-138.
4. Никифорак В.М. Межі свободи договору через призму розумності, добросовісності та справедливості. *Юридичний вісник*. 2019. №4. С.104-111.
5. Сергієнко В.В., Півовар Д.П. Порухення принципів цивільного права при регулюванні відносин укладених типовими угодами. *East European Scientific Journal Wschodnioeuropejskie Czasopismo Naukowe*. Warsaw, Poland, 2015. №4. Т.4. С.20-23.

ЗАХОДИ ОХОРОНИ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Одовічена Яна Анатоліївна,
кандидат юридичних наук,
асистент кафедри приватного права
юридичного факультету
Чернівецького національного
університету імені Юрія Федьковича

Кожен суб'єкт господарювання володіє інформацією, яка є основою для його діяльності, забезпечує винятковість й особливість продукту чи послуги, що ним надається та є недоступною для третіх осіб. Забезпечення інформаційної безпеки на підприємстві – один із найважливіших аспектів, оскільки надає перевагу на ринку та робить підприємство конкурентоздатним. Законодавство дозволяє захистити таку інформацію

шляхом надання її володільцем статусу «комерційної таємниці». Так ст.505 Цивільного кодексу України до комерційної таємниці відносить інформацію, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому чи в певній формі та сукупності її складових є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була предметом адекватним існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію.

Комерційною таємницею можуть бути відомості технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру, за винятком тих, які відповідно до закону не можуть бути віднесені до комерційної таємниці [1].

Подібний перелік міститься в ст.36 Господарського кодексу України: комерційною таємницею є відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансовою та іншою діяльністю суб'єкта господарювання, що не є державною таємницею, розголошення яких може завдати шкоди інтересам суб'єкта господарювання [2].

Разом з тим, Верховний Суд у справі №910/1759/19 деталізував способи захисту комерційної таємниці, вказавши: «Склад та обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, порядок їх захисту визначаються самостійно власником або керівником підприємства з дотриманням чинного законодавства. Елементи та складові системи правового захисту комерційної таємниці мають бути задіяні та використані в повній єдності та взаємодії для можливості уникнення витоку відомостей, які складають комерційну таємницю».

Знаючи головні джерела інформації, яка носить характер комерційної таємниці, можливо запровадити систему заходів з її захисту, яка повинна відрізнятися ефективністю, простотою, керованістю та носити всеохоплюючий характер.

По-перше, для створення системи із забезпечення інформаційної безпеки суб'єкта господарювання необхідно: виявити інформацію, яка буде носити характер комерційної таємниці; встановити місця її накопичення; визначити найбільш вірогідні канали та джерела її витікання; оцінити ефективність заходів з її захисту; закріпити співробітників суб'єкта господарювання, відповідальних за різні напрями забезпечення захисту інформації; розробити систему контролю за здійсненням вказаних заходів.

По-друге, створення системи захисту інформації від несанкціонованого доступу потребує особливо кропіткої роботи з кадровим потенціалом суб'єкта господарювання. Важливе місце в проведенні попереднього тестування, вивченні анкетних даних щойно прийнятих співробітників, аналізі їхнього вміння зберігати необхідну інформацію, в розробленні та підписанні зобов'язань про нерозголошення

комерційної таємниці по праву належить менеджерам із персоналу суб'єкта господарювання, працівникам служби безпеки [3, с.11].

Отож для захисту комерційної таємниці власник повинен здійснити заходи, які б унеможливили, без його згоди, розголошення, збирання або використання комерційної таємниці.

До основних заходів збереження комерційної таємниці на підприємстві можна віднести наступні:

1. Наявність на підприємстві локальних актів, в яких вказується перелік інформації, що становить комерційну таємницю.

Наразі законодавство чітко не врегульовує, який саме документ є основою для охорони секретної інформації на підприємстві. Найчастіше локальним актом, що захищає комерційну таємницю є Положення про комерційну таємницю, у якому зазначається: перелік відомостей, що становлять комерційну таємницю; порядок захисту комерційної таємниці; механізм забезпечення доступу сторонніх осіб до комерційної інформації; відповідальність за розголошення відомостей, що становлять комерційну таємницю; порядок видачі працівникам документів, відомостей, передання інформації, яка становить комерційну таємницю підприємства, контрагентам, клієнтам і державним органам; правила доступу до інформації, яка є комерційною таємницею; конкретний строк, на який інформація набуває статусу комерційної таємниці, і порядок виключення інформації із складу комерційної таємниці тощо.

Керівник підприємства в обов'язковому порядку має затвердити перелік посад, які матимуть доступ до комерційної таємниці. Вказаний перелік визначається або у тексті Положення, або в окремому додатку до нього. Працівники ознайомлюються з Положенням під підпис.

2. Договори з працівниками про нерозголошення інформації.

Основними умовами, за яких працівник вважатиметься таким, якому комерційна таємниця відома на законних підставах є наступні:

а) він є керівником підприємства або виконує його обов'язки. У такому разі керівнику за статутом належить бути обізнаним в інформації з обмеженим доступом;

б) працівник створив на підставі трудового договору інформацію, яка є комерційною таємницею підприємства;

в) виконання трудових обов'язків працівника потребує його обізнаності в інформації з обмеженим доступом (з певного питання, в частині або в цілому), виходячи з чого його допущено до комерційної таємниці, про що є розпорядження керівника підприємства, а від працівника отримано зобов'язання про нерозголошення комерційної таємниці.

Система захисту комерційної таємниці в трудових правовідносинах має бути спрямована на таке:

– працівники, яким довірено комерційну таємницю, не мають

розголошувати її третім особам;

– працівники, яким не довірено комерційну таємницю, але відомо про її існування, не повинні збирати відповідну інформацію з метою її неправомірною використання.

Зважаючи на зазначене рекомендується включати норму про нерозголошення комерційної таємниці в трудовий договір (контракт) як керівника підприємства, так й інших працівників.

3. Умови про конфіденційність в договорах з контрагентом.

При співпраці з контрагентами суб'єкту господарювання також важливо захистити комерційну таємницю. Це здійснюється за допомогою внесення спеціального розділу про нерозголошення в господарські договори або шляхом укладення окремого договору (угоди) про нерозголошення – Non-disclosure agreement (NDA).

NDA є звичним договором для країн англосаксонської системи права. За останнє десятиріччя даний вид договору застосовується й в Україні, особливо популярним є для ІТ-бізнесу. Договори про нерозголошення можуть укладатися в будь-якій сфері цивільних чи господарських правовідносин, на будь-якій стадії переговорів. Зобов'язання про нерозголошення можуть включатися в розділ до основного договору або укладатися окремим договором.

NDA – угода, за якою одна сторона зобов'язується здійснити всі необхідні та належні дії, спрямовані на нерозголошення інформації, яка є предметом договору, отриманої від іншої сторони. NDA базується на загальних положеннях про свободу договору та може впроваджувати будь-які способи захисту, обрані сторонами, які не суперечать закону.

У договорі зазначаються особи, які безпосередньо отримують інформацію, а також встановлюється порядок доступу для третіх осіб (наприклад, для субпідрядників чи співробітників контрагента). Слід передбачити перелік інформації, яка відноситься до комерційної таємниці за кожним конкретним договором. У випадку, коли вичерпний перелік комерційної таємниці вписати неможливо, то цінну інформацію можна пов'язати зі способом її передачі. Наприклад, сторони можуть визначити, що комерційною інформацією є інформація, надіслана зі спеціально визначених поштових адрес.

Відповідальність за розголошення комерційної таємниці передбачається в договорі. Як правило, це відповідальність у вигляді штрафу або зобов'язання відшкодувати збитки завдані розголошенням.

4. Тренінги з працівниками.

Саме собою визначення статусу комерційної таємниці та конфіденційності та підписання документів ще не гарантує, що працівники усвідомили свої обов'язки з інформаційної безпеки. Адже достатньо часто працівники можуть підписати угоду, але так і не зрозуміти, про що можна говорити, а про що ні. Тому варто провести для них тренінг-консультацію

та пояснити, що саме працівники підписують та про які «робочі питання» не варто говорити з іншими особами.

Отож, охорона комерційної таємниці на підприємстві забезпечується шляхом комплексних заходів, кожен з яких направлений на збереження цілісності та секретності цінної інформації суб'єкта господарювання.

Список використаних джерел:

1. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення: 23.10.2023).

2. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15#Text> (дата звернення: 23.10.2023).

3. Колобов А., Колеснікова І. Комерційна таємниця та питання захисту комерційної таємниці. *Підприємництво, господарство і право*. 2016. № 5. С.8-13.

**ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВЧОГО ЗАСІДАННЯ СУДУ
В ПРОЦЕДУРІ БАНКРУТСТВА (НЕСПРОМОЖНОСТІ)
ЗА ПРАВОМ АНГЛІЇ, ФРАНЦІЇ ТА НІМЕЧЧИНИ**

Поляков Родіон Борисович,
доктор філософії (PhD) в галузі права,
докторант Запорізького
національного університету

Підготовче засідання саме собою являє дуже важливий етап у кожній процедурі неспроможності. За своєю природою воно передує відкриттю такої процедури, а отже, на такому засіданні суд має запевнитись у тому, що ситуація яка склалась навколо фінансового стану боржника дійсно потребує застосування спеціальних та особливих засобів і заходів, притаманних конкурсному процесу. Звичайно, що у кожній країні таке засідання буде наділено своїми унікальними особливостями.

Так, говорячи про питання підготовчого засідання у справі про неспроможність в *Англії*, слід визначити наступні важливі аспекти.

По-перше, при аналізі слід саме брати до уваги ліквідаційну процедуру, здійснювану судом (winding up by the court), адже саме вона характеризується, серед іншого, неплатоспроможністю боржника. Регулюванню даної процедури англійський законодавець присвячує Главу IV Частини IV Insolvency Act 1986 (надалі – Акт неспроможності) [1].

По-друге, не дивлячись на розділення підготовчого засідання на два різних типи залежно від того, чи зареєстровано боржника-юридичну особу згідно з Актом про компанії 2006 (Companies Act 2006) [2], насправді

ЗМІСТ

Пленарне засідання**Кагановська Т. Є.***Належне управління як інструмент забезпечення сталого розвитку* 4**Коломоєць Т. О.***Відновлення позитивного фінансового моніторингу PEPs в Україні – реальний крок до впровадження міжнародних стандартів формування «економічно привабливої» держави* 10**Курінний Є. В.***Сталий розвиток і пріоритетність розв'язання глобальних проблем людства* 13**Марцеляк О. В.***Конституційний правопорядок в Україні в умовах війни* 17**Наливайко Л. Р.***Забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб в умовах воєнного стану* 22**Пацурківський П. С., Гаврилюк Р. О.***Індекс верховенства права Всесвітнього банку як інструмент моніторингу сталого розвитку суспільств в аспекті зміцнення національного та міжнародного правопорядку* 26**Савчин М. В.***Сталий розвиток територій та пропорційність і субсидіарність у праві* 30**Серьогін В. О.***Концепція сталого розвитку: конституційно-правовий аспект* 34**Сироїд Т. Л.***Глобальні цілі та Порядок денний на період до 2030 року* 39**Степанова Т. В.***Розширення процесуальних прав учасників справи як загальна тенденція сталого розвитку вітчизняного процесуального права* 43**Токарчук Л. М.***Принцип пропорційності, як вдосконалення механізму реалізації норм міжнародного цивільного процесуального законодавства* 46**Секція 1. Посилення верховенства права і зміцнення прав людини як ключові фактори сталого розвитку****Kolpakov V. K.***Protection of the rights of persons who went missing during the war in Ukraine* 50**Берч В. В.***До питання про конституційні засади народного суверенітету та*

<i>безпосередньої демократії у контексті досягнення Цілей сталого розвитку</i>	54
Бзова Л. Г.	
<i>Верховенство права та права людини: міжнародні стандарти та судова практика Конституційного Суду України</i>	58
Бисага Ю. М.	
<i>Синергія демократичних цінностей та сталого розвитку правопорядку</i>	61
Бідзіля В. В.	
<i>Вивчення розвитку нормативного закріплення принципу верховенства права як передумова його імплементації в правову систему України (на прикладі країн англосаксонської правової системи)</i>	63
Борщевська О. М.	
<i>Формування правосвідомості людини в умовах війни</i>	66
Васильєв С. В.	
<i>Правові перспективи обмеження права студентів на отримання відстрочки від призову на військову службу під час мобілізації</i>	68
Войціховський А. В.	
<i>Особливості міжнародно-правового статусу внутрішньо переміщених осіб</i>	71
Волощенко О. М.	
<i>Деякі аспекти модернізації принципу верховенства права у цивільному процесуальному праві України</i>	75
Воронов М. М., Воронова І. В.	
<i>Право на вільний розвиток особистості в аспекті сталого розвитку української держави</i>	77
Гринь О. Д.	
<i>Правове стимулювання як елемент правової культури</i>	81
Гудзь Л. В.	
<i>Проблеми забезпечення виборчих прав громадян України в умовах воєнного стану</i>	84
Гудзь Т. І.	
<i>Забезпечення прав людини як передумова досягнення сталого розвитку</i>	87
Іванюк Р. В.	
<i>Захист прав людини та держави в умовах воєнного стану: міжнародно-правовий аспект</i>	90
Марцеляк С. М.	
<i>Принципи виборчого права як гарантія демократичного розвитку України</i>	92
Марчук М. І., Белєвцова О. С.	
<i>Захист Вітчизни: щодо питання про належне нормативне врегулювання «загальнообов'язковості» конституційного обов'язку</i>	95

Орловський О. Я. <i>Гарантування людської гідності як вектор розвитку соціальної держави</i>	99
Перепьолкін С. М. <i>Покоління прав людини: три, чотири чи більше?</i>	102
Псьота Т. В. <i>Забезпечення основ міжнародно-правового статусу особи в контексті Цілей сталого розвитку</i>	105
Радченко О. І. <i>Особливості реалізації виборчого права громадян під час дії правового режиму воєнного стану</i>	108
Реньов Є. В. <i>Щодо історії формування міжнародно-правових стандартів захисту прав дитини</i>	111
Самбор М. А. <i>Права, свободи та інтереси людини: соціально-правовий вимір та вектори удосконалення</i>	113
Сердюк І. А. <i>Інтерпретація поняття «правотворчість» в аспекті забезпечення сталого розвитку сучасної української держави</i>	117
Склярова А. В. <i>Розв'язання питання подвійного громадянства країнами-членами Європейського Союзу</i>	121
Ткалич М. О. <i>Реалізація права на спорт у період воєнного стану</i>	124
Устименко О. А. <i>Окремі аспекти правового статусу особи, зниклої безвісти за особливих обставин</i>	126
Хабарова Т. В. <i>Верховенство права як ідея правової держави</i>	129
<u>Секція 2. Рівність прав і можливостей як запорука сталого розвитку</u>	
Барчук А. Б. <i>Забезпечення рівності прав представників і представниць ЛГБТ+ спільноти у призмі Цілей сталого розвитку в Україні</i>	132
Білокурська О. В., Федорчук М. Д. <i>Гендерна рівність як запорука сталого розвитку</i>	135
Гетьманцева Н. Д. <i>Принцип рівності прав і можливостей у трудових відносинах</i>	137
Євтушенко Д. С. <i>Забезпечення рівних прав і можливостей громадян щодо звернення до правоохоронних органів в Україні у період дії правового режиму</i>	141

воєнного стану

Карвацька С. Б., Стрїч М. І.

Гендерна рївнїсть та боротьба з дискримїнацією як цїль сталого розвитку: нацїональний та мїжнародний аспекти 144

Процькїв Н. М.

Гендерна рївнїсть як запорука сталого розвитку суспїльства 147

Секція 3. Правовї засади та інструменти досягнення цїлей сталого розвитку у сферї економїки

Вдовїчен Л. І.

Необхїднїсть нормативного врегулювання проблеми подвійного оподаткування 150

Мїчурїн Є. О.

Правовї аспекти функціонування ринку криптовалют в Україні 153

Никифорак В. М.

Поняття меж свободи договору як засобу забезпечення рївності учасників цивільних правовідносин 155

Одовїчена Я. А.

Заходи охорони комерційної таємниці на підприємствї як інструмент сталого розвитку 158

Поляков Р. Б.

Особливостї підготовчого засідання суду в процедурї банкрутства (неспроможності) за правом Англії, Франції та Німеччини 162

Пустовалова І. С.

Конституція як фактор забезпечення сталого економїчного розвитку 168

Солодан К. В.

Оподаткування ІТ-дїяльності як передумова досягнення Цїлей сталого розвитку 171

Цибань А. А.

Окремї аспекти повернення примусово відчуженого майна в умовах правового режиму воєнного чи надзвичайного стану 175

Шовгенюк С. Ю.

Податкова полїтика ЄС як основа для уніфікації законодавства з питань оподаткування у країнах-учасницях 178

Шпак Н. Р.

Нововведення у сферї оподаткування в Україні під час дїї воєнного стану 182

Секція 4. Забезпечення соціальних прав особи в контекстї досягнення цїлей сталого розвитку

Nalyvaiko I. O.

European and North American approaches to protection of human rights through social standards: interactions and challenges 185

Боднарук М. І., Бурка А. В.	
<i>Деякі правові аспекти соціального захисту дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування</i>	188
Божко Д. В.	
<i>Сталий розвиток соціального забезпечення в правових засадах міжнародного досвіду</i>	192
Болдіжар С. О., Пішта В. І.	
<i>Проблематика процедури здобуття наукового ступеня доктора філософії: пошук оптимальних рішень</i>	196
Вакарюк Л. В.	
<i>До питання охорони праці та підтримки здоров'я дистанційних працівників</i>	199
Донченко О. І.	
<i>До питання щодо співвідношення права природного та позитивного в реаліях сьогодення</i>	202
Коломієць Ю. М.	
<i>Державна мова як основа національної єдності громадян України в умовах війни</i>	206
Кулачок-Тітова Л. В.	
<i>Програма гідної праці як інструмент реалізації Цілей сталого розвитку</i>	209
Мальцев В. В.	
<i>Право людини на доступ до мережі Інтернет як складова права на достатній життєвий рівень</i>	214
Ольшевський І. П.	
<i>Якість освіти під час війни: актуальні проблеми та шляхи вирішення</i>	217
Осадчук Т. В.	
<i>Категорія «інтерес» у трудових правовідносинах</i>	221
Парпан Т. В.	
<i>Правові засади забезпечення повної та продуктивної зайнятості в Україні</i>	224
Потопахіна О. М.	
<i>Забезпечення права на безпечні і здорові умови праці: теоретико-правовий аспект</i>	227
Фомін П. В.	
<i>Ліквідація крайньої бідності у досягненні Цілей сталого розвитку</i>	232
Фоміна Л. О.	
<i>До питання щодо міжнародно-правової регламентації права на воду</i>	236

Секція 5. Цілі сталого розвитку в аспекті екологічного права

Voievodin I. S.	
<i>Some approaches to understanding the concept of "vulnerability" in the context of environmental human rights protection</i>	240

Ващишин М. Я.	
<i>Передумови формування концепції сталого розвитку та її відображення у Стратегії екологічної політики України</i>	243
Пейчев К. П.	
<i>Водні об'єкти, ліси та ґрунти як елементи земельної ділянки</i>	248
Петрецька Н. І., Машіка П. Ю.	
<i>Правова можливість запровадження еколого-містобудівного моніторингу в контексті сталого розвитку</i>	251
Садова Т. С.	
<i>Вдосконалення норм міжнародного гуманітарного права щодо захисту довкілля</i>	254
Стрельцова Є. Д.	
<i>Морська безпека та сталий розвиток: щодо перспектив модернізації законодавства ЄС</i>	257
Толкаченко О. В.	
<i>Окремі питання щодо правового режиму мінеральних вод в Україні з огляду на Цілі сталого розвитку</i>	260
Хашев В. Г.	
<i>До питання правової оцінки заподіяння шкоди водним об'єктам, що вчиняють російські військові в Україні</i>	264
<u>Секція 6. Правові засади та інструменти сталого розвитку міст і громад</u>	
Бабін І. І.	
<i>Особливості правового регулювання оподаткування власників собак у Республіці Польща</i>	269
Батанов О. В.	
<i>Муніципальне право у фокусі Цілей сталого розвитку: проблеми гармонізації національного та міжнародного правопорядку</i>	273
Бедрій Р. Б.	
<i>Правове забезпечення місцевого економічного розвитку як складової сталого розвитку держави у сфері економіки</i>	279
Боняк В. О.	
<i>Доктринальні підходи до визначення змісту принципу підзвітності та відповідальності перед територіальними громадами їх органів та посадових осіб в аспекті сталого розвитку цих громад</i>	283
Гришко Л. М.	
<i>Актуальні питання забезпечення згуртованості в Україні</i>	287
Мунько А. Ю.	
<i>Інноваційне лідерство як ключова компетентність на шляху до сталого розвитку територій</i>	291
Петрецька Н. І., Гурчумелія У. І.	
<i>Основні засади міжнародного партнерства через реалізацію програм європейської територіальної співпраці</i>	294

Серьогіна С. Г.	
<i>Роль місцевого самоврядування в реалізації Цілей сталого розвитку</i>	298
Трещов М. М.	
<i>Актуалізація механізму Державного фонду регіонального розвитку в контексті забезпечення розвитку територій</i>	302
Щербанюк О. В.	
<i>Утворення та ліквідація районів в Україні: шлях до регіоналізації чи зміна територіального устрою</i>	305

Секція 7. Правові засади створення ефективних, підзвітних та інклюзивних інституцій на всіх рівнях врядування

Безденєжна Д. О.	
<i>Адміністративно-правові аспекти підвищення доступності та ефективності послуг Державної служби зайнятості</i>	309
Білик П. П.	
<i>Адміністративно-правова оцінка публічного адміністрування як нової якісної форми державного управління</i>	313
Валько Л. А.	
<i>Особливості визнання та виконання арбітражних рішень у Республіці Польща</i>	317
Врубель О. Р.	
<i>Гарантійний характер участі прокурора та омбудсменів у провадженні про визнання особи недієздатною в польському цивільному процесі</i>	320
Галкевич С. В.	
<i>Роль принципу розумності при визначенні меж суддівського розсуду</i>	324
Гетманцев О. В.	
<i>Судова практика Європейського суду з прав людини як базис для формування прецедентної моделі цивільного судочинства в Україні</i>	328
Григоренко А. С.	
<i>Юридичний інституційний розвиток як інструмент зміцнення національного правопорядку</i>	332
Григоренко Є. І.	
<i>Роль і місце військового права в національному правопорядку України</i>	334
Гришина Н. В.	
<i>Компетентнісний підхід у сфері управління державною службою</i>	336
Гут С. Ф.	
<i>Примирні процедури як основна тенденція сталого розвитку процесуального права</i>	339
Завальна Ж. В.	
<i>Особливості меморандуму як форми договірного регулювання відносин публічної сфери</i>	342

Закриницька В. О., Плотнікова К. О.	
<i>Механізм антикорупційної політики України у післявоєнний період</i>	347
Зозуля О. І.	
<i>Щодо недоцільності утворення Адміністративної комісії Верховної Ради України</i>	350
Кахнич В. С.	
<i>Розвиток адміністративного права у США: цілі розвитку для національного законодавства України</i>	354
Крайній П. І.	
<i>Нормативно-правове забезпечення діяльності громадських рад в Україні як важлива складова досягнення Цілей сталого розвитку в сучасних умовах</i>	358
Левенець А. В.	
<i>Процедура добору на посаду судді в Україні: перспективи законодавчого реформування</i>	362
Менів Я. О.	
<i>Принцип правової визначеності крізь призму законодавчих прогалін у комплексному дослідженні норм цивільного законодавства: теоретичний та практичний аспекти</i>	366
Передерій О. М.	
<i>Антикорупційна безпека в структурі державної правової політики України</i>	369
Россіхіна Г. В., Россіхін В. В.	
<i>Діджиталізація у контексті Цілей сталого розвитку: мета та практика</i>	373
Ростовська К. В.	
<i>Аналіз змісту поняття «державна антикорупційна політика»</i>	377
Стебелєв А. М.	
<i>Деякі методологічні настанови щодо формування нормативно-правового регулювання цілісної системи альтернативних способів вирішення публічно-правових спорів та конфліктів</i>	380
Худик А. М.	
<i>Військова адміністрація як суб'єкт обмеження прав, свобод та інтересів особи</i>	383
Юрійчук І. В.	
<i>Адміністративні процедури як правовий інструмент реалізації та захисту прав людини</i>	386
<u>Секція 8. Правові проблеми протидії насильству та забезпечення доступу до правосуддя в контексті досягнення цілей сталого розвитку</u>	
Борщенко В. В.	
<i>Впровадження електронного діловодства як гарантія забезпечення права на доступ до правосуддя</i>	391

Вдовічен В. А.	
<i>Доцільність адміністративної відповідальності як константа забезпечення сталого розвитку національного правопорядку</i>	395
Гаран О. В.	
<i>Дайджест європейських стандартів, які визначають ефективність механізмів протидії домашньому насильству</i>	398
Даниленко Д. О.	
<i>Щодо питання посилення кримінальної відповідальності за вчинення кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканності особи в період дії правового режиму воєнного стану</i>	402
Житний О. О.	
<i>Принцип міжнародно-правової відповідності українського кримінального законодавства: сучасність та майбутнє</i>	405
Орловський Б. М.	
<i>Кримінологічна характеристика заходів протидії насильницькій злочинності</i>	408
Павлова Т. О.	
<i>Соціально-правові та психологічні аспекти насильства</i>	412
Паламарчук Г. В.	
<i>Стан практики винесення виправдувальних вироків в умовах забезпечення сталого розвитку України</i>	415
Рибалко Г. С.	
<i>Показання анонімного свідка як джерело доказів у кримінальному процесі – європейський досвід</i>	418
Ріяко Є. О.	
<i>Нормативні засади кримінально-правової юрисдикції Україні та деяких держав ЄС: порівняльний аналіз та перспективи адаптації</i>	421
Феннич В. П.	
<i>Порядок надсилання судових повісток у цивільному процесі: проблемні аспекти</i>	424
Харченко В. Б.	
<i>Здійснення законодавчої діяльності у контексті реалізації принципів кримінальної політики</i>	427
Храмцов О. М.	
<i>Образа та погроза військовослужбовцю як прояви психічного насильства (проблеми кримінально-правової протидії)</i>	433
Шайгуро О. П.	
<i>До поняття доступності кримінального правосуддя</i>	436
Юраш І. І.	
<i>Виправлення помилки в ухвалі суду про затвердження мирової угоди як виконавчого документа</i>	439

Секція 9. Глобальне партнерство заради сталого розвитку: правові засади та інструменти

Deshko L. M.

"Non-recognition policy" of the UN General Assembly regarding the temporary occupied territory of Ukraine 441

Karliuha Y.

The impact of unilateral sanctions on sustainable development: human rights dimension 443

Kovalenko-Marchenkova Ye. V., But K. A.

The expediency of changing national policies and strategies in the context of sustainable development 446

Веремчук В. С.

Міжнародно-правові аспекти захисту інформації на морському транспорті 450

Гавриленко О. А.

Стокгольмська декларація 1972 р.: перші кроки на шляху до сталого розвитку (історико-правовий екскурс) 454

Гнатюк Т. М., Яремчук В. В.

Російсько-українська війна: вплив на імплементацію Цілей сталого розвитку 457

Горкулько В. В.

Роль інформаційної безпеки у зміцненні національного та міжнародного правопорядку 459

Коломоєць К. С.

Деякі аспекти міжнародно-правового регулювання права на користування результатами наукового прогресу та їх практичне застосування 462

Рошканюк В. М., Токунова А. В.

Перспективи імплементації Цілей сталого розвитку в Україні: поточний стан та аспект поваги бізнесу до прав людини 466

Степаненко К. В.

Принцип міжнародного співробітництва в аспекті зміцнення міжнародного правопорядку 470

Черненко М. В.

Інновації штучного інтелекту: забезпечення чи загроза реалізації Цілей сталого розвитку? 473

Шамрасва В. М.

Конвенційні норми у практиці Європейського суду з прав людини 476

Наукове видання

Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції

**ЦІЛІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В
АСПЕКТИ ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО
ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ**

(Запоріжжя-Львів-Одеса-Ужгород-Харків-Чернівці, 27 жовтня 2023 року)

Відповідальний за випуск: В.О. Серьогін

Комп'ютерна верстка: В.О. Серьогін

Підписано до друку: 29.11.2023 р. Формат 60x90/16
Обсяг 30,7 ум.-друк. арк. Папір офсетний. Друк різнограф.
Наклад 100 прим. Зам. № 184.

Надруковано у центрі оперативної поліграфії ТОВ «Рейтинг».
Свідоцтво про держ. реєстрацію ю.о. А00 № 507350.
61003, м. Харків, пров. Соляниківський, 4
Тел. (057) 771-00-92, 771-00-96, (057) 700-53-51, 714-34-26